

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297345728.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Det kunde maaskee falde nogle af mine Læsere ind at spørge, hvorfor jeg ikke havde bedet den Preüsiske Resident forstrække mig med nogle Penge? - Han havde maaskee gjort det - Men at bede ham derom, det var min Stolthed piatud umueligt - Og dengang havde min Stolthed vist Ret - Maatte Manden ikke have tænkt, at alt det Mod, jeg praede af; al den Iver jeg viiste, for at komme i hans Herres Tjeneste; var et blot forstilt Væsen; blot en Masqve, under hvilken jeg vilde bedrage ham et Par Rigsdaler fra? - Men da jeg saa tit har overdrevet denne Green af Stolthed; og da den saa tit har tilveyebragt mig meget væsentlige Uleyligheder; kan det ikke være utjenligt, om jeg i Forveyen gjør mine Læsere noget nærmere bekendte dermed - Det har nemlig altid været mig uudsigelig modbydeligt, om ikke slet umueligt; at bede noget Menniske reent ud om en virkelig Gave; det er at sige, uden at jeg enten kunde vise, at jeg allerede havde fortjent den, eller i det mindste havde Haab om at gjengjælde den - Men saasnart jeg kun havde det mindste Glimt af Mis-Tanke, at min Bøn kunde fornedre mig i dens Øyne, som jeg bad, eller give ham Leylighed til at ophøye sig over mig; da var det mig altid saa umueligt, at bede ham, som det var mig, at mistrøste en bedrøvet. - For endnu bedre at oplyse min Tænkemaade i denne Fald, vil jeg anføre den Orden, hvorefter jeg, saavit jeg kjender mig selv, altid har valgt en Maade at slaee mig igjennem paa, fremfor en anden - Jeg har nemlig altid heller vildet mangle endog det nyttige; end jeg har vildet fortjene det ved et altforsuurt og stadigt Arbeide - 96 Jeg har heller vildet fortjene det ved mit Ansigttes Sveed; og ved Trældom selv; end med Magt fratage det nogen, hvorum jeg kunde have den mindste Formodning, at han trængte ligesaameget dertil, som jeg - Jeg skulde vist altid have gjort mig mindre Betænkning ved aabenbar at røve det fra en der kun nogenledes kunde undvære det; end ved at stjæle det fra den allerrigeste - Og jeg skulde tilforladelig før have bequemet mig til at stjæle, end til at tigge det - Dette sidste har endog den yderste Nød aldrig kundet overtale mig til - Jeg vil snart faae Leylighed at oplyse dette ved overtydende Exempler - Endelig kan jeg vende tilbage til min Fortælning -